

בס"ד כד' אייר ה'תשע"ז
 הדלקת נרות - 19:15
 צאת השבת - 20:06
 רבנו תם - 21:00
 שעון קיץ - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 866
 ביום רביעי כחי אייר יחול "יום ירושלים".
 @ השבת "מברכין" - חודש "סיון" הבעליט יחול
 ביום שישי יחדשהו הקבי"ה עלינו, לטובה ולברכה,
 לששון ולשמחה, לבשרות טובות ישועות ונחמות, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות



השבת לט' לעומר
 פרקי אבות - פרק ה'

בהר - בחוקותי

חזק חזק וזתחזק

מפטירין: "ה' עוזי"
 (ירמיה טז)
 מרתק - ראו בעמוד 2
 סיפור מההפטרה

מלשיני הפרשה: פרשת בהר:
 ← מצות השמיטה - "ובשנה השביעית שבת שבתון יהייה לארץ, שדך לא תזרע..."
 ← מצות היובל - אחרי שבע שמיטות (אחר 49 שנה) בשנת החמישים חל היובל.
 ← "כי ימוך אחיך" - מצוה לעזור לחבר בצרה ולתמוך בו בטרם יתמוטט כליל.
 ← איסור ריבית - התורה מזהירה שלא להלוות כספים בריבית, המכונה "נשך".
 ← לנהוג כבוד בעבדים - יש לנהוג כבוד בעבד עברי ולא להעבידו בעבודות פחותות.
פרשת בחוקותי:
 ← הקב"ה מרבה שפע ברכות לעם ישראל אם ילכו בדרך התורה וקיום המצוות.
 ← בצד הברכות יש תוכחות וקללות אם יעזבו חס וחלילה את התורה ומצוותיה.
 ← לבסוף דברי נחמה אם ישו בו מדרכם הרעה, הקב"ה יסלח להם.
 ← "כי גרים ותושבים אתם עמדי" (כ"ה כ"ג)
 כשישראל יושבים בארץ הקדושה, גם הקב"ה הנו תושב בה. אבל כשהם בגלות בין הגויים, כביכול גם ה' בגלות והינו רק גר. זה שאמר: "כי גרים ותושבים אתם עמדי" - בין כשאתם גרים ובין כשאתם תושבים, הנכם עמדי יחד. **כי כמוכם כמוני.**
 ← "והעברת שופר תרועה בחודש השביעי" (כ"ה טו)
 שופר תרועה בחדש - ר"ת שבת. רמז למה שכתב רש"י שתקיעת עשור לחודש דוחה שבת. ושוב ראיתי שכוונתי לדעת הרב חיים הכהן. ועוד ראיתי שרמז במה שכתוב: תעבירו שופר בכל - ר"ת: שבת. והוא רמז יותר נאה לפי מה שכתב רש"י תקיעת עשור לחודש דוחה שבת בכל ארצכם ואין תקיעת ראש השנה דוחה שבת בכל ארצכם אלא בבית דין.
 ← "ואיש כי לא יהיה לו גואל, והשיגה ידו" (כ"ה כ"ו)
 התורה מבטיחה לאיש שאין לו גואל - "דוד עשיר" שלא יתייאש ולא יחשוב שמשום שאין לו גואל כבר אין לו שום סיכויים לגאול את נחלתו. היא מבטיחה לו: והשיגה ידו. הקב"ה יעזור לו שישגי בעצמו וימצא כדו גאולתו. (חתם סופר)

פינת הניבים והפתגמים
יָרַד לְסוֹף דַּעְתּוֹ = עָמַד עַל סוֹף דַּעְתּוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי = הֵבִין אֶת פְּוֹנְתּוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי.
דוגמה: הוֹדַעְתִּי לְקַצֵּין מִשְׁטֶרֶת הַתְּנוּעָה: "מֵאַחַר שֶׁיִּרְדְּתִי לְסוֹף דַּעְתְּךָ, אֶסְיַע לְךָ בְּאַכִּיפַת חֶקֶי הַתְּנוּעָה".
מקור: גְּלוֹי וְיָדוּעַ לִפְנֵי מִי שֶׁאָמַר וְהִיָּה הָעוֹלָם, שְׂאֵין בְּדוֹרוֹ שֶׁל רִ' מֵאִיר קְמוּתוֹ, וּמִפְּנֵי מָה לֹא קָבְעוּ הַלְקָה קְמוּתוֹ, שֶׁלֹּא יָקְלוּ חֲבָרָיו לְעִמּוּד עַל סוֹף דַּעְתּוֹ, שֶׁהוּא אוֹמֵר עַל טְמֵא טְהוֹר וּמְרָאָה לוֹ פְּנִים, עַל טְהוֹר טְמֵא וּמְרָאָה לוֹ פְּנִים [עֲרוּבִין, יג]. (ניבונכו)

"קול וקול אנה, קול חתן וקול כלה"
 לאכלי וירדנה מוסאי הי"ו אורי ורננית ידו-זיו הי"ו לנישואי אור עם הדס מנב"ת
 יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסידור מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

חודש סיון

הוא החודש השלישי למניין החודשים במקרא, מניין אשר מונים מניסן, ותשיעי למניין שאנו מונים מתשרי. השם סיון, איננו שם עברי אלא אכדי, אשר עלה יחד עם עולי בבל בתקופת שיבת ציון ותחילת ימי בית שני. במשך הזמן השתקעו שמות החודשים ו"גויירו".

פירוש השם סיון: מרבית החוקרים נוטים לשער כי מקור השם, "סיונוני", פירושו "עת להט השמש". בחודש זה מגיע הקציר לשיאו.

מזלו של החודש - תאומים: המסורת מוצאת רמזים בין מזל החודש ובין מתן תורה אשר אירע ב-7 בחודש זה. תאומים רומזים למשה ואהרון אשר על ידם נתנה התורה. תאומים רומזים לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה אשר נתנו כאחד. תאומים רומזים לשני לוחות הברית, החודש בו ניתנה התורה לעם ישראל.

התאומים מרמזים גם על אור וחושך, וישראל בגימטרייה אור וחושך. התאומים דומים הם, אך עומדים זה מול זה. כך גם כוחות החיוב והשלילה שעומדים זה מול זה, ולאדם ניתנת ההזדמנות לראות גם את החושך כאור ולהכניעו לטוב.

"בניד כשתילי זחיים" - חינוך

חינוך לעצמאות ואחריות

בכל הורה קיים הרצון לגונן ולשמור על ילדיו בכל עת, ללוות אותם בדרך גדילתם ומסלול חייהם, להשגיח עליהם בכל צעדיהם, לתת להם רק טוב. אך עד כמה שנרצה, מובן שלא תמיד נוכל "להיות שם" בשביל הילד שלנו ולשמור על הטוב שלו. לא תמיד נהיה איתו בכל האתגרים שהחיים מציבים בפניו, ברגעים של בחירה שיצטרך להתמודד איתם, בהחלטות הרבות שצפונות בכל רגע חדש. לכן חשוב שנבין תחילה כי תפקידנו המהותי מכל הוא להאציל לילד תחושת עצמאות ואחריות. לא עצמאות של "ילד מפתח", גם לא אחריות של עול על כתפיו, כזאת שעלולה להכביד עליו. אלא חוש של אחריות רוחנית ובשלות פנימית להתמודד עם אתגרי החיים, החל מגיל צעיר. כפי שמגדיר זאת האדמו"ר מפיסצינה, הידוע בכינויו, "הרבי של הילדים": "העיקר הוא להכניס בליבו דעה זו, שידע שהוא, הנער בעצמו, הוא עיקר המחנך..." (חובת התלמידים), שלא האבא ולא האמא ולא המורה הם המחנכים שלו, אלא הם המדריכים, העוזרים, האוהבים, התומכים, והוא, עליו מוטלת האחריות הגדולה של חינוך נשמתו.

כל הישועות והברכות
לדינאל ומרגלית פנשי הייז
 שתרמו לסעודה הרביעית בליוון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ובפרנסה טובה, וברכה לשיראל, הדר, אילון-חי ונועה ולנכדים אגם-שרה, נווה ותהל שיצליחו בכל דרכיהם ומעשיהם

מרכות ואיחולים פסטיים
לאיילן וטלי דיודי
 בהגיע הבת ז'יטה נ"י לילד ביצויות. יה"ר שתגדל כאימתנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה ורפואה לניסים ושרה דוידה הייז ולסטיב ומלי ארבל הייז

רפואה שלימה
 לסיגלית סמדר בת דינה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. שתחזור לאיתנה הראשון. נא להתפלל לרפואתה

ביום חמישי
ערב ו"ח סיון
 יתקיים שיעור בבית המנוחה **רחל מוסאי** בת ביבי ז"ל 15:19 - תפילת מנחה, שיעור ודברי תורה, ברכות וערבית.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בליוון בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

קול שון וקול אמה, קול חנן וקול כל"ה
 מזל טוב ואיחולים לבביים חיים וישועה כהן הייז **מירב בן-טיטו** מנב"ת לנישואי שלמה-זריה עם רחלי-נטלי יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

מרכות ואיחולים פסטיים
לישראל ומאיה נסימי
 בהגיע יהונתן למצויות יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו לחיים טובים, וברכה והצלחה לניסים ואביבה נסימי להלל ויוכבד טויטו

מרכות ואיחולים פסטיים
לניב ורויט באבאי
 בהגיע הבן יהונתן נ"י למצויות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו לחיים טובים, וברכה והצלחה לבאבאי באבאי הייז

רפואה שלימה
לזפתלי דהן
 בן רבקה הייז הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות. נא להתפלל לרפואתו

קול שון וקול אמה, קול חנן וקול כל"ה
 מזל טוב ואיחולים לבביים אשר ובתיה אליאס הייז יוסי ודינה שושני הייז לנישואי אכירדן עם עדי יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

לע"י הצנועה והענוה **נסיים נסימי** בן מרדכי וביבי ז"ל ביום שישי פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"י הצנועה והענוה **חנה (פאימה) יעקובי** בת אסתר ז"ל כז' אייר - 11 חודש לפטירתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הצנועה והענוה **אוסנת חיה כלכון** בת עזיזה ז"ל ביום ראשון כה' אייר פקידת שנתה. 15:18 - עליה לבית העלמין 19:00 - מנחה, שיעור ברכות וערבית בבית המנוחה

פסחה 606 ואו"מחנה
 נפתח מנין חדש **לתפילת מנחה** כל יום בשעה 14:00 בבית הכנסת בעיריית יבנה. פרטים: אמיר צברי 052-6644363

מרכה והצלחה
לאליעזר וליאה אליעזר שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטוב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה

שבת שלום זמבודק

רפואה שלימה והחלמה מהירה:	
שלמה לארי בן מרים הייז משה נאמן בן מרים הייז אברהם נאמן בן מרים הייז מרדכי עמרני בן רבקה הייז ישראל פרג'י רפאל בן מרים הייז נהוראי-תנניה בן דינה ומיכאל הייז באבאי באבאי בן מורוורי הייז יהונתן אריאלי בן שרה הייז	אברהם-יגל בן רעות הייז ניסים דויד בן שרה הייז שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת רבקה בת שרה מנב"ת חנה דוידה בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת לדיה נסימי בת גורג'יה מנב"ת
ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.	

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הקדמה לדיני יום טוב

מכיון שאנו עומדים סמוך לחג השבועות, נשתדל לבאר בימים אלו קצת עיקרי דינים השייכים ליום טוב.

כתוב בתורה (שמות יב) ”כל מלאכה לא יעשה בהם (בימים טובים) אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם”. והטעם שצותה תורה על שבתון ממלאכה בימים טובים, כתב בספר החינוך, שהוא בכדי שיזכרו ישראל הנסים הגדולים שעשה להם השם יתברך ולאבותיהם, ויודיעו לזרעם אחריהם, ואילו היו מותרים בעשיית מלאכה, היה כל אחד פונה לעסקיו, וכבוד הרגל ושמחת החג היו נשכחים מעם ישראל. על ידי השבתון ממלאכה יהיו פנויים להתקבץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לשמוע דברי תורה, ובהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, ילמדו לקח ותבונה מפי גדולי ישראל בהלכות ובאגדות, וכפי מה שאמרו: משה תיקן להם לישראל שיהיו דורשים הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת (הוא חג השבועות) בעצרת והלכות חג (סוכות) בחג, שנאמר ”וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל”. וכן אמרו חז”ל: לא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא לעסוק בהם בדברי תורה. לכן נצטוינו על שבתון מוחלט, זולת מלאכת אוכל נפש (כגון הכנת תבשיל לסעודת החג באופנים ובתנאים שנבאר). וכן שנו חכמים, אין בין יום טוב לשבת אלא מלאכת אוכל נפש בלבד. ומכל מקום יש לחלק שעות היום של החג, **מחציתם לבית הכנסת ובית המדרש, ומחציתם לאכילה ושתייה ושמחת החג.**

אף על פי שמותר מן התורה לעשות מלאכה לצורך אוכל נפש, יש מלאכות שאסרום חכמים ביום טוב אף כשהן נעשות לצורך אוכל נפש.

אסרו חכמים לקצור שדהו או לבצור כרמו ביום טוב, אפילו לצורך אוכל נפש, (וכגון שבא לקטוף תפוח מן העץ בכדי לאוכלו ביום טוב), מפני שאדם רגיל לקצור את כל שדהו בבת אחת, וכן לבצור את כל כרמו בבת אחת, ונמצא כל היום טרוד במלאכתו וימנע משמחת יום טוב. וכן מלאכת עימור, ודישת התבואה, וסחיטת פירות, ומלאכת בורר, ומלאכת טוחן והרקדה. ויש אומרים שמלאכות אלו נאסרו מן התורה. ובתלמוד ירושלמי הסמיכו זאת רבותינו על הפסוקים, שנאמר ”אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם”, ומייד אחר כך נאמר ”ושמרתם את המצות” ללמדנו שלא מלאכת אוכל נפש אלא משימור ואילך, כלומר מזמן לישת הבצק והלאה, (שהקמח בא במגע עם המים ועלול להחמיץ ללא שימור מיוחד) ולכן מלאכות שהן לפני הלישה אסור לעשותן ביום טוב. אבל לישת הבצק אף על פי שאסורה בשבת, ביום טוב היא מותרת, וכן טיגון ובישול וכיוצא בזה כפי שנבאר.

דין בישול ביום טוב

מלאכות מסויימות שבאות לצורך הכנת מאכל (”אוכל נפש”) ביום טוב, הותרו. וכגון מלאכת בישול. נחלקו רבותינו הראשונים, לענין מאכלים שאין שינוי בטעמם אם הם טריים שנעשו באותו יום או שנעשו מאתמול, כגון פשטידות וכיוצא בזה, האם אף על פי כן מותר לעשותם ביום טוב, או שמכיון שאפשר לעשותם מערב יום טוב, אין להתיר עשייתן ביום טוב. ובלשון הפוסקים, מאכל שאין שינוי בטעמו לרעה אם נעשה מאתמול או מהיום, נקרא מאכל שאינו מפיג טעם, כלומר שטעמו אינו פג ומשתנה לרעה בתוך יום אחד.



הידעת? סיפור מההפטרה

הפטרת בהר - בחוקות: ירמיה טז/ פסוק יט'
בפרשת בהר: ה' מצווה את משה ללמד את עם ישראל את המצוות הקשורות לארץ ישראל. הלכות שמיטה, יובל, שכירות אדמה וכן בשחרור העבדים. לעומת זאת בפרשת בחוקותי הקב”ה מבטיח שאם נשמור את החוקים והמצוות ”ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו”. אבל אם לא תשמרו את מצוות ה', אזי ”ואתכם אזרה בגויים... והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה”. חז”ל אמרו בגמרא במסכת שבת דף לג' ע”א, ”תניא בעוון גילוי עריות, ועבודת כוכבים, והשמטת שמיטין ויובלות גלות באה לעולם” רש”י מחדש ש – 70 שנות גלות בין בית ראשון לבית שני כנגד 70 שנות שמיטה ויובל שלא שמרו והכעיסו את ה', ואז האדמה שבתה ונחה בזמן הזה. ומדוע העונש על שלא מקיימים את מצוות שמיטה הוא גלות? כי בשמיטת האדמה האדם מראה את הביטחון שלו בה' ואם לא מאמין בה' אז האדמה תקיא אתכם, כי הקב”ה, ארץ ישראל ועם ישראל חד הוא.

ההפטרה: ירמיה הנביא מוכיח את עם ישראל על עוזבם את ה' ובוטחים באדם. ומדמה בנבואתו את מי שלא הולך בדרך ה', ובוטח באדם ”כערער בערבה” שאין לו אחיזה. ולעומת זאת ”ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו” הוא ”כעץ שתול על מים, והיה עלהו רענן ובשנת בצורת לא ידאג”, פרוש ששורשי חזקים כי תמיד המים מצויים לידו והוא בוטח בה' שידאג לכל מחסורו בשנת השמיטה ויובל. הקשר בין פרשתנו להפטרה מאד ברור: פרשת בחוקותי בנויה בצורה של ברכה וקללה. ”אם בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם ונתתי גשמיכם בעתם” וגו' ”ונתתי משכני בתוכם... והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלוהים, ואתם תהיו לי לעם”. ”ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה, אף אני אעשה זאת לכם”.

ההפטרה השבוע מבנה דומה: ”כה אמר ה': ארור הגבר אשר יבטח באדם, ושם בשר זרועו ומן ה' יסור לבו, והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב, ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב...” ”ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו...” בסיום התוכחה בפרשתנו הקב”ה מבטיח לא לעזוב את עם ישראל בגלות ויחזיר אותם אל אדמתם. כך בהפטרה מבקש ירמיה הנביא ”רפאני ה' וארפא הושיעני ואן־שעה” והושיעני מהקללה, ”כי תהילתי אתה”. כך ה' אני מתהלל ומתפאר ואתה ה' מגני ומושיעי. (בברכת השם ג.י.פ.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

מי כאן בעל הבית?

העניינים עם הדירה שלו בירושלים.

לקראת חודש אב ותקופת "בין הזמנים" הבריק משהו במשפחת שיינמן רעיון עצום. הם יכולים להשכיר את שתי הדירות במחיר יפה, ובתמורה תהיה להם אפשרות לשכור כמה זירות בחיפה לנופש עבור כל המשפחה המורחבת. הרעיון קרם עור וגידים. אכן נמצאה משפחה גדולה אשר ביקשה לשכור את שתי הדירות והיו מוכנים לשלם סכום נאה במיוחד עבור כך. לאחר כל ההתארגנויות יצאה משפחת שיינמן לדרכם לחיפה בשמחה ובטוב לבב. ברם, עוד באותו ערב קרה משהו לא צפוי. אפרים התקשר לביתם של שיינמן לצורך בירור קל. מי שענה לטלפון היה האורח ששהה באותו זמן בביתם. האורח שרוחו הייתה טובה עליו גלש לשיחה עם אפרים. בדרך אגב תוך כדי השיחה שמע אפרים אודות העסקה המוצלחת, כאשר משפ' שיינמן השכירה את דירתו למשך שבוע תמורת סכום נאה. השיחה המשיכה לגלוש בנעימים. אלא שבסיום השיחה החליט אפרים להנחית את ההודעה הבאה:

"הקשב לי ! הדירה הזאת ממול היא שלי. אני מבקש שתפנו את הדירה עד מחר בבוקר". הטון היה החלטי כל כך, עד שלא היה כל מקום להתווכח. אצל משפחת שיינמן התקבלה השמועה בהיסטוריה של ממש. המשמעות הפשוטה היא, שהשוכר עוזב מחר את המקום. כפיצוי על עוגמת הנפש הוא כנראה לא ישלם אפילו שקל אחד. מלבד ההפסד של אלפי שקלים, נוצר הרושם שאפרים מתחרט על הכול, ומהיום והלאה חסל סיפור דירת האירוח של לייפגוסט. הרוח העזה שנשבה מכיוון הים לא היה בכוחה לצנן את סערת רוחם של השיינמנים. מר שיינמן לא העיז אפילו להתקשר לאפרים בכדי להתנצל או להתחנן על נפשו. לאחר שבועיים שבהם לא הפסיקו להספיד את ההפסד הגדול, צלצל אפרים. הוא ניגש ישר לעניין. "אני מבקש שתרגישו בנוח להמשיך להשתמש בדירה כאוות נפשכם". לפי השתיקה הבין אפרים שהם מחכים שיסביר את פשר מהלכיו. "שמעתי שהדירה שלי הפכה לעסק רווחי בשבילכם, ורציתי בסך הכול להזכיר לכם מי בעל הדירה". ככה בפשטות. הראיתם גמילות חסדים כזו...?? (הרב יחזקאל שובקאס)

"מכל מלמד" השכלתי..."

ערב ראש חודש סיון

א. בערב ר"ח סיון טוב לומר את התפילה שתיקן השל"ה על גידול הבנים וחינוכם בדרך התורה.
ב. ראוי להתנהג בקדושה וטהרה כל ששת הימים שמראש חודש ועד חג השבועות, ובזה יוסיף הארה גדולה לנשמתו ליראה את ה' הנכבד. יש להקפיד על אחווה ורעות בתוך עם ישראל, לקיים דרשת "ויחן שם ישראל" - כאיש אחד בלב אחד.
ג. אין אומרים תחנון ואין מתעניין מר"ח סיון עד י"ג בו כיוון שאז התחילו ההכנות למתן תורה. והימים לאחר חג שבועות הם ימי תשלומים לקרבנות החג. ויש נוהגים שלא לומר תחנון גם ביום י"ד בסיון.
ד. מאחרין להתפלל ערבית של ליל שבועות כדי שיהיו ימי הספירה "תמימות", ומי שאינו יכול לאחר את התפילה - יתפלל מוקדם, אבל לא יקדש עד שיהיה לילה ודאי.

שכן חדש בבנין - לא היה דבר שבשגרה. בשכונה הירושלמית הוותיקה, התגוררו הדיירים עשרים או שלושים שנה. ועל כן, כאשר משאית הובלות עצרה ברחבה שלפני הבניין והחלה לפרוק סחורה, הורגשה תכונה קלה בבנין. בימים הבאים הכירו הדיירים את השכנים החדשים משפ' לייפגוסט. בני זוג אירופאים, אשר הכולל הנחשק שבו לומד הבעל - ר' אפרים, הביא אותם לבוא להתגורר בירושלים. הרושם החיצוני הוכיח כי הבעל או האישה מגיעים מבית אמיד, וכי דבר לא חסר להם.

כמה שנים עברו מאז. באחד הימים עבר אפרים בין השכנים בכדי להיפרד. לדבריו הוא נוסע לתקופה קצרה לשהות בחו"ל. ממול התגוררו משפ' שיינמן. הם היו מבוגרים למדי. מתוך שנים עשר ילדיהם כבר זכו להוביל תשעה מהם לחופה. נכדים נולדו בלי עין הרע בזה אחר זה, וכאשר הגיעו החגים התמלא הבית כולו אורה. שלושים ואפילו ארבעים נפשות הצטופפו בתוך ביתם. עברה חצי שנה ובינתיים דירתם של לייפגוסט עומדת ריקה. מרת שיינמן הייתה הראשונה ללטוש עין לעבר הדירה הסמוכה. בהמשך שיתפה את בעלה במחשבותיה, אלא שמר שיינמן היסס עדיין. כעבור ימי הפסח, לאחר שכשל כוח הסבל להחזיק בבית בו זמנית מספר גבוה כל כך של ילדים ונכדים כ"י, התרצה מר שיינמן להתקשר לאפרים. השיחה הייתה נעימה מאוד. ר' אפרים אפילו שמח לשמוע על הרעיון המבורך. במקום שהיונים ישרצו בביתו ויהפכוהו לקן אחד גדול, הרי עדיף לקיים מצוות הכנסת אורחים בזמן הזה. מאז אותה שיחת טלפון, הפכה הדירה של לייפגוסט לביתם השני. בכל עת מצוא נפתחה הדירה בכדי לארח את ילדיהם ונכדיהם של משפחת שיינמן. בכל הזדמנות היו מזכירים לשבח את אפרים ורעייתו על נכונותם להטיב ולגמול חסד עם שכנים ממרחק. כך חלפו להם חודשים ארוכים.

באחד מימי שישי דפק השכן מלמטה. "הגיעו אלינו הרבה אורחים לשבת - סיפר השכן תוך כדי עמידתו בדלת, אין לנו מספיק מקום בבית, רציתי לדעת האם אפשר לקבל מפתח של הדירה של לייפגוסט?" מר שיינמן נשאר לעמוד תוהה בינו לבין עצמו. לא נראה לו שלאפרים משנה מאוד מי מתארח אצלו, אבל בכל אופן צריך לבקש רשות מפורשת. בשיחה שקיים מאוחר יותר עם אפרים, הייתה ההוראה ברורה. "אתה יכול להכניס את מי שאתה רוצה, אבל אתה אחראי על הדירה ועל התכולה". חיש קל יצאה השמועה לאמור: "יש בשכונה דירת אירוח בחינם". בירושלים היא נחשבה למציאה ממש. מהר מאוד הגיעו קופצים רבים.

כאשר מגיעים אורחים רבים, יש גם הוצאות כמו: חשמל, מים וניקיון. החשבונות שהגיעו לתיבת הדואר של לייפגוסט נשלפו על ידי שיינמן וגם שולמו על ידו. מהר מאוד הסיקו, שמן ההכרח יהיה לגבות מן האורחים סכום סמלי לכיסוי הוצאות. לא רחוק היום ודירת האירוח הפכה לעסק רווחי, בניהולם המסור של משפ' שיינמן. אפרים היה עסוק בשלו בחו"ל וכלל לא התעניין לשמוע כיצד התפתחו